

บ้านในฝัน: การสะท้อนภาพสังคมเกาหลี ในละครชุด “Full house”

ศิริวิจิตร ปานตระกูล*

อุบลรัตน์ ชนะโรค**

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาภาพ “บ้าน” ในละครชุด “Full house” ซึ่งเป็นฉากสำคัญในละครชุดนี้ จากการศึกษาพบว่า ความปรารถนาความสุขภายในบ้านของตัวละครมีความสำคัญต่อโครงสร้างของเรื่อง และผลักดันให้ตัวละครแสวงหาความสุขของ “บ้าน” ในบริบทของตนเอง จากละคร “บ้าน” หมายถึงพื้นที่ปลอดภัยและพื้นที่เติมเต็มความสุขให้กับชีวิต ซึ่งผู้อาศัยมีความรักให้กันอันนำมาสู่การสร้างสมดุลในชีวิตครอบครัว จากเรื่องราวความรักของตัวละครซึ่งทำให้ผู้ชมหัวเราะและซาบซึ้งนำไปสู่การรับรู้ถึงความงาม สุนทรีย์ภาพของชีวิต ได้แก่ การเรียนรู้วัฒนธรรมด้านอาหารของชาวเกาหลีและความเข้าใจธรรมชาติของชีวิตมนุษย์ทุกคน ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ชนชั้นใด ก็ต่างปรารถนาที่จะมีบ้านที่ผู้อาศัยมีความสุข

คำสำคัญ: บ้าน; สังคมเกาหลี; ละครเกาหลี

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ติดต่อได้ที่: sirivijit@eau.ac.th

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ติดต่อได้ที่: ubonrat@eau.ac.th

Dream house: Reflection of Korean society in K-series “Full House”

Sirivijit Pantrakul*

Ubonrat Chanaroke**

Abstract

This article aims to study the picture of “house” in the drama “Full House” which is an important scene in this drama. The study has found that characters’ desire for happiness within their home, affects the structure of the story which pushes them to find the definition of “home” in their own context. In the drama, “home” means a safe place and an area filled with life’s happiness where the residents love each other. It leads to the creation of balance in family life. The characters love story, which makes the audience laugh and appreciate, also leads to a perception of beauty and aesthetics of life, such as learning about Korean food culture and an understanding of every human life’s nature. No matter what class they belong to, they all wish to live in a happy home.

Keywords: House; Korean society; K-series

* Asst.Prof., Ph.d. Business English Department, School of Liberal Arts, Eastern Asia University. e-mail: sirivijit@eau.ac.th

** Instructor, Business English Department, School of Liberal Arts, Eastern Asia University. e-mail: ubonrat@eau.ac.th

1. บทนำ

ละครชุด “Full House” นำเสนอภาพบ้านซึ่งออกแบบตามหลักสถาปัตยกรรมแบบมินิมอล ซึ่งเป็นรูปแบบที่มักพบในละครซีรีส์เกาหลีจนทำให้เป็นเกิดกระแสความนิยมให้ผู้ชมทั่วโลกสนใจและติดตามละคร บ้านในละครเรื่องนี้เป็นบ้านที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะเพื่อการถ่ายทำละคร ตั้งอยู่ไม่ไกลจากสนามบินอินชอน บ้านหลังนี้ส่วนใหญ่สร้างจากไม้ ตัวบ้านมีความทันสมัย กรูกระจกรอบบ้าน ตัวบ้านติดบริเวณชายหาดมองเห็นทะเลและป่าสนจากภายในบ้าน

ละครชุด “Full House” เป็นละครชุดที่ออกอากาศในปี 2004 ที่สถานีโทรทัศน์ KBS 2 ในประเทศเกาหลี มีทั้งหมด 16 ตอน เป็นละครแนวสุขนาฏกรรมจินตนิมิตหรือละครประเภทเบาสมอง มีเนื้อเรื่องซ้ำซ้อน และมีประเด็นเรื่องความรักในอุดมคติ ละครชุดดังกล่าวได้รับความนิยมอย่างสูงในหลายประเทศในทวีปเอเชียซึ่งสร้างกระแสความนิยมในวัฒนธรรมเกาหลีในช่วงเวลานั้น ละครชุด “Full house” เขียนบทโดย มินฮโยจอง (Min Hyo-jung) และพโยมินซู (Pyo Min-soo) เป็นผู้กำกับ ส่วนนักแสดงนำประกอบด้วย ซงฮเยกโย (Song Hye-kyo) แสดงเป็น ฮันจีอึน (Han Ji-eun) และจองจีฮุน (Jong Jee-hun) แสดงเป็น ลียองแจ (Lee Yeong-jae)

2. เรื่องย่อ

ละครชุด “Full House” นำเสนอตัวละครฮัน จี อึนเป็นตัวละครเอกของเรื่อง เธอมีความฝันที่จะเป็นนักเขียนมืออาชีพ อาศัยอยู่ที่บ้านแห่งหนึ่ง ชื่อว่า “Full House” บ้านหลังนี้เป็นบ้านที่พ่อของเธอสร้างไว้ ต่อมาวันหนึ่งเพื่อนสนิทของเธอ โกหกเธอว่า เธอถูกรางวัลและได้ตัวเครื่องบินเดินทางไปต่างประเทศ เธอยอมเดินทางไปเพราะการบเร้าของเพื่อน ในระหว่างที่เธอเดินทางไปเพื่อนของเธอขายบ้าน “Full House” และโกงเงินเธอไปเพื่อปลดหนี้ของตัวเอง ส่วนฮันจีอึนได้เดินทางไปต่างประเทศ และในระหว่างการ

เดินทางเธอได้พบกับสียองแจ นักแสดงชื่อดังบนเครื่องบิน ทำให้ทั้งสองคนได้ใช้เวลาด้วยกัน จนกระทั่งกลับมาบ้าน อันจิอินพบว่าบ้านของเธอถูกขายให้กับสียองแจ แล้วทำให้ทั้งสองคนต้องอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน อันจิอิน อาศัยอยู่ในฐานะคนรับใช้ เพื่อจะแลกกับการได้บ้านคืน ทั้งสองคนมีลักษณะนิสัยแตกต่างกัน ทำให้ไม่ลงรอยกัน แต่ต่อมาทั้งสองได้จดทะเบียนแต่งงานกัน และรักกันในที่สุด

3. บ้านในกระแสวัฒนธรรมเกาหลี

ภาพที่ 1. แผนภูมิของโซซูร์ (รัญญา, 2559, น. 59)

หากพิจารณาจากแผนภูมิของโซซูร์ คำว่า “บ้าน” คือสัญญะ หมายถึงเครื่องหมายใด ๆ ก็ตามที่สามารถใช้สื่อความหมายได้ สัญญะประกอบด้วยสองส่วน คือ รูปสัญญะ กับความหมายของสัญญะ รูปสัญญะจึงหมายถึงสิ่งที่ให้ความหมาย อาจปรากฏในรูปของถ้อยคำที่พูดและเขียนหรือภาพต่าง ๆ คำว่าบ้านในฐานะรูปสัญญะจึงหมายถึงอาคาร ซึ่งผู้คนหรือครอบครัวหนึ่งมักอาศัยอยู่ตามพจนานุกรมแคมบริดจ์ ส่วนคำว่า “บ้าน” ในฐานะความหมายของสัญญะ อันได้แก่สิ่งที่เกิดขึ้นในใจหรือมโนทัศน์อันเป็นความหมายที่เกิดจากรูปสัญญะนั้นมีความหลากหลาย อาทิ รอเบิร์ต ฟรอสต์ (Robert Frost) กวีชาวอเมริกัน ซึ่งอธิบายความหมายคำว่าบ้านว่า “บ้านคือสถานที่ซึ่งเมื่อใดก็ตามที่เราเข้าไปแล้ว มันจะโอบล้อมเราไว้” หรือตัวละครหลักในภาพยนตร์เรื่อง “พ่อมดแห่งเมืองออซ” (The Wizard of Oz) ได้กล่าวประโยคหนึ่งไว้ตอนจบของเรื่องว่า

“ไม่มีที่ใดเหมือนบ้าน” ดังนั้นคำว่าบ้านจึงให้ความหมายทั้งลักษณะทางกายภาพและสะท้อนความรู้สึกและจินตนาการตามประสบการณ์ของผู้คน

ในละครชุด Full house ฉากบ้านถือเป็นจุดเด่นของละคร ดังที่นั่นทิดา ดอกแก้ว (2551) ได้สำรวจความเห็นของผู้รับชมละครและพบว่า จุดเด่นของละครชุดนี้คือ ภาพบ้านที่ทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและติดตามยิ่งขึ้นเนื่องจากการออกแบบเป็นไปในลักษณะสมัยใหม่ เหมาะสมกับการรับชมของวัยรุ่นสมัยนี้ ฉากละครจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ละครเกาหลีได้รับความนิยมเป็นอย่างมากและส่งผลให้ผู้ชมละครเดินทางท่องเที่ยวเพื่อตามรอยละครที่ตนชื่นชอบ ปรากฏการณ์ดังกล่าวพิสูจน์ว่าพลังซอฟท์ (Soft power) ของประเทศเกาหลีได้สามารถขยายอิทธิพลให้ผู้คนทั่วโลกต่างสนใจและยอมรับในวัฒนธรรมเกาหลี และส่งผลให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจผ่านสินค้าประเภทต่าง ๆ รวมทั้งภาพยนตร์ ดนตรี และอื่น ๆ นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดการเรียนรู้เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และการยอมรับในอัตลักษณ์ของชาวเกาหลี ดังที่นางพักกึนฮเย (Park Geun-hye) อดีตประธานาธิบดีเกาหลีใต้กล่าวไว้ในสุนทรพจน์ว่า “ในศตวรรษที่ 21 วัฒนธรรมคืออำนาจ” (Sallegue, 2022)

บ้านในละครชุด “Full House” เป็นบ้านซึ่งออกแบบตามหลักสถาปัตยกรรมแบบมินิมอล ซึ่งการออกแบบภายในสร้างสุนทรียภาพให้กับผู้รับชมละคร เนื่องจากบ้านรูปแบบดังกล่าวเน้นการเล่นกับแสงธรรมชาติ บ้านหลังนี้มีผนังเป็นกระจกซึ่งมองออกไปนอกบริเวณบ้านได้รอบทิศทาง ทำให้ผู้ชมสัมผัสกับวิวทะเลและป่าสนที่อยู่บริเวณบ้าน การตกแต่งภายในบ้านเน้นการออกแบบที่เรียบง่ายและเน้นประโยชน์ใช้สอยของพื้นที่ตามปรัชญา “น้อย...แต่มาก” (Less is more.) (ArchDaily Team, 2021) ของลุดวิก มีส ฟาน เดอร์ โรห์ (Ludwig Mies van der Rohe) สถาปนิกชาวเยอรมันผู้เป็นตำนานในวงการสถาปัตยกรรมแนวคิดสมัยใหม่ (Modernism) ซึ่งเน้นความเรียบง่าย สมถะและแฝงไปด้วยเสน่ห์ การได้รับชมเรื่องราวความรักของตัวละครเอกในบ้าน “Full House” จึงก่อให้เกิดจินตนาการสำหรับผู้ชมที่ได้ร่วมค้นหานิยามของคำว่า “บ้าน” ตามประสบการณ์ของผู้ชม

การตกแต่งภายในบ้านเน้นความความสมดุลตามหลักสถาปัตยกรรมแบบมินิมอล ภายในบ้านมีสองชั้นประกอบด้วยชั้นล่างมีห้องรับแขก ห้องครัว และมุมโต๊ะ

ทำงาน ส่วนชั้นสอง มีห้องนอนของอันจิ้อิน นางเอกของเรื่อง ห้องนอนของลียองแจ พระเอกของเรื่อง ห้องน้ำ ห้องโถง และระเบียงบาร์ที่สามารถชมวิวได้รอบทิศทาง มีการจัดวางเฟอร์นิเจอร์จำนวนน้อยชิ้น และไม่ลงน้ำหนักที่จุดใดจุดหนึ่ง ทำให้บ้านมีความโปร่ง โล่ง สบาย อาทิ ในห้องรับแขกมีชุดโซฟาสีเบจ 1 ชุด มีพื้นที่กว้าง ความโดดเด่นของห้องรับแขก คือบันไดวน และโคมไฟที่มีลักษณะเป็นรูปโค้งเป็นเส้นสาย ทำให้เข้าถึงจิตวิญญาณของความงามจากวัสดุต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นสถาปัตยกรรม นอกจากนี้พบว่าอุปกรณ์แต่งบ้านอื่น อาทิ ชั้นวางของในห้องน้ำด้านบนก็มีลักษณะเป็นรูปโค้งเช่นกัน

การตกแต่งแบบมินิมอลมักเน้นความเรียบง่ายด้วยการใช้สีขาว หรือโทนสีธรรมชาติ สีที่ใช้ในบ้าน “Full House” ส่วนใหญ่จะเป็นสีขาว สีเบจ และมีสีพาสเทลผสมผสาน ได้แก่ สีฟ้าอ่อน อาทิในห้องนอนของอันจิ้อิน ซึ่งจะมีสีผสมผสานกันระหว่างผนังห้องและอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องนอน ได้แก่กำแพงสีฟ้าอ่อน เตียงนอนสีขาว ผ้าห่ม และหมอนสีชมพู การใช้โทนสีดังกล่าวทำให้บรรยากาศในห้องมีความอบอุ่น ผ่อนคลาย ดูกว้าง โปร่ง และโล่งสบายมากขึ้น

ภาพที่ 2. การตกแต่งบ้านในละครชุด “Full House”

(ที่มา: <https://www.pinterest.com/pin/377950593732429210/>)

ลักษณะสำคัญของบ้านคือการนำธรรมชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบ อาทิการใช้ไม้หรือหินมาเป็นส่วนประกอบของบ้าน นอกจากนี้มีการนำกระถางต้นไม้ ดอกไม้มาประดับตามมุมต่าง ๆ อาทิ ในห้องน้ำ ชั้นวางของบริเวณด้านล่าง ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศที่สงบ ร่มรื่น ทำให้ผู้อยู่อาศัยได้เชื่อมต่อกับชีวิตกับธรรมชาติอย่างมีความสุข

จึงอาจกล่าวได้ว่าบ้านในละครชุด “Full House” สะท้อนความงามตามหลักสถาปัตยกรรมยุคใหม่ ซึ่งใช้ศิลปะการตกแต่งแบบเรียบง่าย แต่มีพลังดึงดูดให้ผู้คนทั่วโลกเรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลีผ่านเรื่องราวความรักและความอบอุ่นภายในบ้านซึ่งเป็นปัจจัยสี่ของมนุษย์ที่ช่วยพยุงให้มนุษย์อยู่รอดปลอดภัย

4. บ้านในฐานะโลกทั้งใบสำหรับฮันจีอิน : การสะท้อนภาพความเหลื่อมล้ำทางสังคม

“บ้านหลังนี้เป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายที่พ่อฉันทิ้งไว้ให้ ท่านสร้างเอง
กับมือ สำหรับฉันไม่ได้เป็นแค่บ้านนะ แต่มันเป็นเหมือนกับ...”

ข้อความดังกล่าวเป็นคำพูดของฮันจีอิน ซึ่งสะท้อนให้เห็นความผูกพันระหว่างจีอินกับพ่อของเธอ การที่จีอินกล่าวว่าพ่อของเธอสร้างบ้านเองกับมือทำให้จินตนาการได้ถึงเรื่องราวความรักและความอบอุ่นในบ้านหลังนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันที่พ่อและแม่ไม่มีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ “บ้าน” ที่พ่อสร้างไว้จึงเปรียบเสมือนพื้นที่บรรจุเรื่องราวและความทรงจำอันแสนอบอุ่นระหว่างจีอินและครอบครัว และเปรียบเสมือนโลกทั้งใบของเธอ เนื่องจากเรื่องราวความทรงจำระหว่างเธอและครอบครัวเป็นสิ่งที่หล่อเลี้ยงชีวิตของเธอบนโลกใบนี้

บ้านของจีอินเปรียบเสมือนโลกทั้งใบของจีอิน เนื่องจากบ้านหลังนี้เป็นสมบัติเพียงชิ้นเดียวของเธอ ซึ่งเป็นทั้งที่อยู่อาศัย และเป็นความทรงจำระหว่างเธอและครอบครัว สถานการณ์ของเธอสะท้อนว่าเธอเป็นตัวละครชายขอบในสังคมเกาหลีซึ่งมี

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่างชัดเจน จนเกิดคำว่า “ชนชั้นซ้อนทอง” และ “ชนชั้นซ้อนดิน” ที่แพร่หลายในสังคมเกาหลี (Kim, 2017, p. 839) กล่าวคือ กลุ่มชนชั้นซ้อนทอง หมายถึงกลุ่มคนที่มาจากตระกูลที่ร่ำรวย ส่วนกลุ่มชนชั้นซ้อนดินคือกลุ่มชนชั้นล่างสุดของสังคม โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดคือรายได้ของพ่อและภูมิหลังของครอบครัว ความแตกต่างของชนชั้นเป็นปัจจัยชี้วัดคุณภาพของชีวิต หากเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพทางสังคมของยองแจ มาจากครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย พ่อของเขาเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล ส่วนยองแจเองเป็นดาราชื่อดังมีฐานะร่ำรวย ขณะที่จีอินเป็นเด็กกำพร้าซึ่งพ่อและแม่เสียชีวิตตั้งแต่เล็ก ๆ จึงต้องอยู่คนเดียวและหาเงินเลี้ยงตัวเอง ทำให้ขาดโอกาสได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และจบการศึกษาเพียงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีงานประจำ แต่บ้านที่เป็นมรดกติดตัวทำให้เธอได้เข้าสู่ระบบครอบครัวตามอุดมคติคือการแต่งงาน

แผนผังสี่เหลี่ยมสัญลักษณ์ของ เอ.เจ.เกรมาส (A. J. Greimas) เพื่อวิเคราะห์
ภาพแทน

ภาพที่ 3. แผนผังสี่เหลี่ยมสัญลักษณ์ของ เอ.เจ.เกรมาส (A. J. Greimas)

จากมุมสี่ด้านของสี่เหลี่ยมสัญลักษณ์คือ บ้าน ตรงข้ามกับ ไม่มีบ้าน ผู้หญิง ตรงข้ามกับผู้ชาย ดังนั้น ภาพแทนของบ้านที่สัมพันธ์กับผู้หญิงหรือเป็นตัวแทนของผู้หญิงคือ จี๊น ส่วนผู้ชายที่ไม่มีบ้านคือ ยองแจ ใช้ชีวิตอยู่คนเดียว ปฏิเสธความสัมพันธ์กับครอบครัว บ้านมีสัมพันธ์กับผู้ชายคือ ยองแจหลังจากได้บ้านและจี๊นเข้ามา ส่วนผู้หญิงที่ไม่มีบ้านคือจี๊นในตอนที่ยองแจกลับบ้านไป สี่เหลี่ยมสัญลักษณ์ของเกรมาสทำให้เห็นว่า ยองแจได้กลับบทบาทจากชายผู้ไม่มีบ้าน ไม่มีครอบครัว มาทำหน้าที่เป็นผู้ให้บ้านกับจี๊นด้วยอำนาจทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่าของเขา

ละครชุด “Full House” มักนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ ของตัวละครในพื้นที่ภายในบ้านและภายนอกบ้าน ภาพสองภาพจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กล่าวคือภาพบ้านที่ปรากฏในละครสะท้อนว่าบ้านเป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อนและผ่อนคลายจากความสับสนวุ่นวายจากโลกภายนอก ส่วนพื้นที่นอกบ้านจะปรากฏเรื่องราวการต่อสู้ของมนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะชนชั้นใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นตัวละคร จี๊น ผู้หญิงธรรมดา หรือลียองแจ นักแสดงและนักร้องชื่อดัง

เรื่องราวของตัวละครยองแจ และจี๊น ซึ่งมีความแตกต่างทางชนชั้น สะท้อนให้เห็นการต่อสู้ในบริบทที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกันคือ การเอาชีวิตรอดในพื้นที่นอกบ้านซึ่งมีแต่ความสับสนวุ่นวาย ในบริบทของยองแจ เขาต้องต่อสู้กับความรู้สึกอึดอัดต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในฐานะนักแสดงชื่อดัง อาทิ การถูกจับจองโดยแฟนคลับที่พยายามเข้ามาในชีวิตส่วนตัวของเขามากเกินไปจนขาดความเป็นส่วนตัว การถูกซุบซิบนินทาเรื่องราวของเขา ทั้งที่ไม่มีมูลความจริง หรือการกดดันจากเจ้านายและเพื่อนร่วมงานซึ่งพยายามบังคับให้ยองแจ รักษาภาพลักษณ์ของการเป็นนักแสดงชื่อดัง ส่วนจี๊นซึ่งเป็นผู้หญิงธรรมดา แต่สถานการณ์ทำให้เธอต้องออกจากพื้นที่ปลอดภัยตั้งแต่เธอได้รู้จักกับยองแจซึ่งเป็นนักแสดงชื่อดัง โดยเหตุการณ์เริ่มต้นระหว่างการเดินทางไปต่างประเทศซึ่งเป็นการเดินทางโดยเครื่องบินเป็นครั้งแรก การเดินทางครั้งนี้จึงเปรียบเสมือนก้าวแรกสู่เส้นทางที่ทำนายของเธอ เพราะเธอต้องพยายามปรับร่างกายจากการขึ้นเครื่องบินซึ่งเธอไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เธอต้องพยายามทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของยองแจ ซึ่งรู้สึกไร้ค่าและถูกละเลยในพฤติกรรมต่าง ๆ ของเธอ

ระหว่างพบกันบนเครื่องบิน และสิ่งสำคัญที่สุดคือเธอต้องพยายามเอาตัวรอดเพราะเธอไม่มีเงินที่จะจ่ายค่าอาหาร ค่าโรงแรมและค่าเดินทางเพื่อให้เธอได้กลับบ้านที่ประเทศเกาหลีโดยสวัสดิภาพ ด้วยการแต่งเรื่องหลอกของแจ เพื่อให้ช่วยเหลือเธอ จนเธอได้กลับมาบ้านของเธอ

การต่อสู้ชีวิตในสถานการณ์ยากลำบากภายนอกบ้าน ทำให้ตัวละครโหยหาความสุขและความสงบภายในบ้าน เห็นได้ว่าเมื่อจีอินสามารถรอดชีวิตกลับมาถึงบ้าน ประโยคแรกที่กล่าวคือคำว่า “กลับมาแล้วค่ะ” จากน้ำเสียงและสีหน้าของเธอ สะท้อนให้เห็นว่าเธอรู้สึกมีความสุข และตื่นตันใจที่สุดที่ได้กลับบ้าน ไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่สุขใจเหมือนบ้าน และจากข้อความข้างต้นยังสะท้อนให้เห็นว่า เธอน่าจะกล่าวแบบนี้ทุกครั้งกับครอบครัวในช่วงเวลาที่ครอบครัวยังอยู่พร้อมหน้ากัน แม้ว่าขณะนี้พวกเขาจากเธอไปแล้ว แต่เธอก็ยังคุ้นชินกับการกล่าวถ้อยคำดังกล่าว เป็นการสะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเธอและครอบครัวจะไม่ถูกตัดขาดออกจากกันตราบที่เธอยังอาศัยอยู่ในบ้านหลังนี้ซึ่งมีเรื่องราวความทรงจำมากมาย ดังนั้นการที่เธอได้รับรู้ว่าเพื่อนโกงบ้านของเธอไป และขายให้กับคนอื่นทำให้เธอรู้สึกหมดหวังกับชีวิต อาลัยอาวรณ์กับการจากบ้านอันเป็นที่รัก และรู้สึกเคืองเคืองเนื่องจากเธอไม่มีบ้านเพื่อนหรือญาติที่ไหนที่สามารถไปพึ่งพาได้ ก่อนที่จีอินจะออกจากบ้าน เธอเก็บภาพสติกเกอร์ต่าง ๆ ที่เธอแปะไว้ตามมุมบ้านออกมาแปะในสมุดบันทึกของเธอเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวความทรงจำของเธอกับบ้านหลังนี้ในวันที่เธอต้องจากบ้านไป

ด้วยเหตุผลที่ว่าบ้านคือโลกทั้งใบของเธอ เธอจึงพร้อมจะอดทนเพื่อให้ได้อยู่บ้านหลังนี้และได้บ้านหลังนี้กลับมาเป็นของเธอ เมื่อของแจให้โอกาสเธออยู่ในฐานะ “คนรับใช้” ด้วยเงื่อนไขที่ยองแจกำหนด ซึ่งเธอต้องทำอาหาร ทำงานบ้านตามคำสั่งของของแจอย่างเคร่งครัด เธอจึงยอมรับข้อเสนอนอกจากนี้เธอยังรับข้อเสนองานแต่งงานกับของแจทั้งที่ยองแจ ใช้อยู่คำที่ดูถูกเธอ อาทิ “ยัยจิ้งจอก” “ตัวช่วย” “พวกขอทาน” และอื่น ๆ

หากพิจารณาตัวละครคังฮวีอน ซึ่งเป็นเพื่อนของแจ มาตั้งแต่เด็ก เธอเป็นลูกคนรวย ไม่ยอมทำตามใจของแจ ไม่ยอมแต่งงานและกล่าปฏิเสศเขา ไม่ยอมให้เขาควบคุมได้เพราะมีอำนาจทางเศรษฐกิจเท่ากัน ส่วนในกรณีของจีอินที่ไม่มีอำนาจทาง

เศรษฐกิจ ไม่มีเงิน ไม่มีงาน และเป็นหนี้ จะอยู่ในบทบาทผู้ตาม ผู้รับใช้ จึงยอมให้ของแจควบคุมได้ตามใจในฐานะเจ้านี่ จึงกล่าวได้ว่าประเด็นอำนาจทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดบทบาทของตัวละครในเรื่อง

5. บ้านในฐานะพื้นที่ความทรงจำในวัยเด็กของลียองแจ

อาจกล่าวได้ว่า “บ้าน” ของยองแจ เป็นพื้นที่ปรากฏร่องรอยของความขัดแย้งระหว่างอุดมการณ์ของคนยุคเก่าและคนยุคใหม่ เห็นได้จากความสัมพันธ์ระหว่างยองแจและครอบครัวมีลักษณะตึงเครียด ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่ไม่เพียงแต่คนสนิทจะรับรู้ปัญหาดังกล่าว แต่ผู้คนภายนอกยังสามารถรับรู้ได้ ดังที่ จีอินกล่าวว่า “ฉันไม่รู้เลยว่าคุณมีครอบครัวกับเขาด้วย เห็นคุณมีชื่อเสียงได้ด้วยตัวเอง นี่ว่าคุณถูกส่งตรงมาจากสวรรค์เสียอีก” แม้ว่าข้อความดังกล่าวมีลักษณะการประชดประชันเสียดสี แต่มีนัยยะแสดงให้เห็นว่า แมยองแจจะมีชื่อเสียงขนาดไหน แต่ไม่ปรากฏเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างเขากับครอบครัวสู่สาธารณะเลยแม้แต่เพียงเล็กน้อย

หากพิจารณาลักษณะทางกายภาพ “บ้าน” ของครอบครัวยองแจ พบว่า มีลักษณะบ้านแบบดั้งเดิม ทั้งรูปทรงบ้านและการตกแต่งภายในบ้าน นอกจากนี้ภายในบ้านยังมีลักษณะไม่โปร่ง โล่งสบายเหมือนบ้าน “Full House” บ้านหลังนี้สะท้อนให้เห็นภาพของครอบครัวเกาหลีที่ยังคงยึดมั่นกับขนบประเพณีดั้งเดิมอย่างเคร่งครัด จากการที่จีอินก้าวเขาไปในบ้านหลังนี้ เธอถูกตำหนิเรื่องการทำความสะอาดพู่ใหญ่แบบเกาหลี การปฏิบัติตนหลังแต่งงานซึ่งเธอจะต้องแต่งกายชุดประจำชาติ และเตรียมอาหารมาเยี่ยมเยียนญาติผู้ใหญ่ นอกจากนี้เธอยังต้องเตรียมความพร้อมเรียนรู้งานของสตรีภายหลังการแต่งงาน โดยมีครอบครัวของยองแจเป็นผู้สอนให้ แต่ยองแจไม่ได้พิจารณาว่าประเพณีดังกล่าวสำคัญและต้องยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เขาจึงพยายามปฏิเสธข้อเสนอของครอบครัว และเลือกกลับมาอยู่ที่บ้าน “Full House” แทนที่จะอยู่บ้านของครอบครัวเพื่อเรียนรู้ประเพณีต่าง ๆ ตามวิถีปฏิบัติของครอบครัวได้สำเร็จ การที่จีอินถูก

ตำหนิโดยครอบครัวของยองแจ เนื่องจากเธอถูกคาดหวังให้มีคุณลักษณะของสตรีในอุดมคติแบบขงจื๊อตามหลักสัมพันธ์ 5 ประการได้แก่ บิดามารดา-บุตร สามี-ภรรยา พี่น้อง เพื่อน-เพื่อน และผู้ปกครอง-รับใช้ ดังนั้นในฐานะของภรรยา จีอิน เธอถูกกำหนดให้เป็นผู้เชื่อฟัง มีสถานะเป็นผู้ตาม รวมทั้งมีความทักษะในการทำงานบ้านที่ดีเลิศ

ความทรงจำในวัยเด็กของยองแจ เกี่ยวกับครอบครัวของตนเอง อาจเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อความคิด บุคลิกภาพของยองแจ ซึ่งมีลักษณะก้าวร้าว เก็บกด และโหยหาความรัก สิ่งที่ปรากฏในเนื้อเรื่องคือ ยองแจไม่ต้องการใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัว เขาจะไม่พยายามกลับไปบ้านของครอบครัว เว้นแต่จะไปรับจีอินเท่านั้น การที่ยองแจเลือกเส้นทางการเป็นดารานักแสดง เป็นสิ่งที่สวนทางกับความคาดหวังของครอบครัวซึ่งอาจต้องการให้เขาเป็นแพทย์เช่นเดียวกับบิดา ทั้งที่ยองแจเรียนจบแพทย์ แต่เขากลับไม่เป็นแพทย์ตามที่เรียนมาก และทั้งที่ยองแจเป็นคนเรียนหนังสือเก่ง เห็นได้จากใบประกาศเกียรติคุณด้านต่าง ๆ สมัยเรียนในห้องนอนของเขา แต่ยองแจไม่กลับไม่สนใจสิ่งเหล่านี้

เหตุการณ์ที่ยองแจรู้สึกเจ็บปวด และจำฝังใจมากที่สุดคือการเสียชีวิตของน้องสาวของเขา เหตุการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าชีวิตของยอง แจและทุกคนในบ้านไม่มีความสุขเพราะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่พ่อกำหนดเท่านั้น ทำให้เขาไม่รู้สึกผูกพันกับครอบครัว และแสวงหาความรักจากคนอื่น ดังที่ยองแจกล่าวถึงน้องสาวกับจีอินว่า “เธอไม่อยู่แล้วละ ไปในที่ไกลแสนไกล เธอเป็นโรคร้ายแรง ต้องฉีดยาทุกวัน แต่ก็ไม่เคยร้องไห้เลย พ่อบอกเสมอว่าถ้าร้องแล้วจะไม่หาย เธอก็เลยไม่ร้องแม้แต่ครั้งเดียว แต่เธอก็ไม่หาย ทำไมพ่อถึงต้องพูดอย่างนั้นในเมื่อดูแลเธอไม่ได้” จากข้อความดังกล่าวสะท้อนให้เห็นทัศนคติของยองแจที่มีต่อพ่อว่า พ่อใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในครอบครัว ทำให้คนที่อยู่ภายใต้ปกครองต้องดำเนินชีวิตตามคำสั่งของพ่อ แทนที่จะใช้ชีวิตในแบบที่ตนเองปรารถนา อีกทั้งไม่สามารถแสดงความรู้สึกใด ๆ แม้ว่าตนเองจะรู้สึกเจ็บปวดก็ตาม ด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ยองแจจึงรู้สึกผูกพันและแอบรักกับคังฮวีอน เพื่อนในวัยเด็ก โดยไม่สามารถตัดใจจากเธอได้ เพราะเขาสองคนผ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในวัยเด็กมาด้วยกัน แต่ก็ไม่สามารถที่จะพูดความจริงในใจกับฮวีอน ว่าเขารู้สึกเช่นไรกับฮวีอน ด้วยบุคลิกลักษณะของยองแจ ที่เป็นคนเก็บกดและไม่กล้าพูดความจริงจนกระทั่งเมื่อเขาได้รู้จักกับจีอิน และรู้สึกผูกพันกับเธออย่างลึกซึ้งจนไม่สามารถจะขาด

เธอไปได้ แต่ย่องแจก็ยังคงขาดความมั่นใจในตัวเอง และไม่กล้าที่จะแสดงความรู้สึกที่แท้จริงกับคนที่ตนรัก จนเกือบจะสูญเสียคนที่ตนรักจริง ๆ อย่างจีอินไป

อาจกล่าวได้ว่าย่องแจคือตัวละครผู้ชายที่ล้มเหลวในฐานะลูกชายในชนบทของจีอ แม้ว่าเขาจะเป็นดาราที่มีชื่อเสียง แต่กลับปฏิเสธครอบครัว ซึ่งมีความเชื่อในเรื่องสายสัมพันธ์ของครอบครัวตามชนบท โดยลูกชายคนโตจะทำหน้าที่ดูแลครอบครัว รับมรดก และจะไม่จากครอบครัวไปไกล ด้วยความรับผิดชอบของเขาต่อบุพการีและครอบครัว หากพ่อแม่เสียชีวิต ลูกชายจะประกอบพิธีทางศาสนา จัดพิธีอุทิศส่วนกุศลประจำปีให้กับบรรพบุรุษผู้ล่วงลับ การทำหน้าที่ของลูกชายแทนบิดาที่เสียชีวิตลงจึงเป็นสิ่งที่จำจนครอบครัวให้ดำรงสืบต่อไปได้ด้วยการทำหน้าที่ดังกล่าว ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้พ่อนูมนานได้ว่าย่องแจ รู้สึกว่าตนเองขาดภาวะความเป็นผู้นำ ล้มเหลวในการดูแลน้องสาว จนกระทั่งน้องสาวเสียชีวิตจากโรคร้าย และรู้สึกฝังใจกับความล้มเหลวครั้งนั้น จึงต้องการหาตัวแทนของน้องสาวมาเสริมภาวะความเป็นชายผู้นำแก่เขา ทั้งคังฮวีอนและจีอินได้เข้ามาบรรเทาบทหนักนั้นแทน

จึงอาจกล่าวได้ว่า “บ้าน” ในวัยเด็กของย่องแจ ได้ส่งต่อความทรงจำที่เจ็บปวดให้กับย่องแจ เนื่องจากค่านิยม และอุดมการณ์บางประการทำให้ครอบครัวคาดหวังให้ย่องแจ ในฐานะลูกชายคนโต ต้องดำเนินชีวิตตามค่านิยมของครอบครัว ซึ่งค่านิยมดังกล่าวได้กดทับการมีตัวตนของย่องแจ แม้ว่าย่องแจจะเลือกทำตามความฝันของตัวเอง โดยการฝ่าฝืนค่านิยมและไม่ปฏิบัติตามความคาดหวังของครอบครัวก็ตาม แต่ในความเป็นจริง เขาไม่อาจหลุดพ้นจากความทรงจำในวัยเด็กได้ ซึ่งความทรงจำดังกล่าวส่งผลต่อความรู้สึกและบุคลิกภาพของย่องแจ ตลอดเวลา จนกระทั่งเขาได้มาพบกับจีอิน

6. “บ้าน” ในฐานะพื้นที่เติมเต็มความสุขให้กับชีวิต

เนื่องจากผู้คนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บ้าน บ้านจึงเป็นสถานที่ซึ่งผู้คนต่างปรารถนาให้เป็นพื้นที่ที่เติมเต็มความสุขให้กับชีวิต การที่ย่องแจไม่สามารถใช้ชีวิตอย่าง

มีความสุขใน “บ้าน” ของครอบครัว เขาจึงโหยหาที่จะได้พบกับความสุขนี้ใน “บ้าน” ที่เลือกด้วยตัวเอง การตัดสินใจซื้อบ้าน “Full House” เป็นสิ่งที่योगแจ เชื่อว่าจะเติมเต็มความสุขในชีวิตของเขาได้ โดยเขาพิจารณาจากชื่อของบ้าน ซึ่งจี้ฮินอธิบายว่าพ่อของเขาตั้งชื่อบ้านหลังนี้ว่า “Full House” หมายถึง “บ้านที่เต็มไปด้วยความรัก”

ทั้งयोगแจและจี้ฮิน ต่างให้ความหมายของ “บ้านที่เต็มไปด้วยความรัก” ของตนเอง คือการที่ได้อาศัยอยู่กับคนที่รัก การที่ทั้งสองคนได้อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นสิ่งที่เติมเต็มความสุขให้กัน แม้จะเริ่มต้นจากความสัมพันธ์ของทั้งสองที่ไม่ลงรอยกัน แต่วันและเวลาที่ผ่านไปได้พัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งสองคนให้มีความรักและความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ต่างรู้สึกว่าเขาไม่สามารถอยู่โดยขาดใครคนหนึ่งไปได้ จากกิจกรรมในชีวิตประจำวันภายในบ้านที่ทั้งสองคนทำร่วมกัน พบว่าพื้นที่ต่าง ๆ ภายในบ้านมีความหมายต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งคู่ อาทิในบริเวณห้องน้ำที่ทั้งสองคนจะพบกันในทุกเช้า สถานที่ดังกล่าวเปรียบเสมือนพื้นที่ที่เริ่มต้นความสัมพันธ์ของทั้งสองคนในแต่ละวัน ด้วยการพบกันพูดคุยกันระหว่างแปรงฟัน แปรงสีฟันจึงเปรียบเสมือนตัวแทนของอีกคน ในวันที่จี้ฮินไม่อยู่ योगแจมักมองไปที่แปรงสีฟันของจี้ฮินและคิดถึงเธอ

ส่วนมุมห้องครัวถือเป็นพื้นที่สำคัญที่ทั้งสองคนสานสัมพันธ์ความรักผ่านการปรุงอาหาร และการนั่งรับประทาน ซึ่งเมนูอาหารถือเป็นสิ่งที่สื่อความรู้สึกของคนทั้งสองคน อาทิในเวลาที่ทั้งสองคนมีความเข้าใจกันไม่ขัดแย้งกัน อาหารที่ปรุงจะมีความพิถีพิถันสะท้อนวัฒนธรรมการรับประทานอาหารแบบเกาหลี ส่วนในวันที่ขัดแย้งกันจี้ฮินก็จะไม่ปรุงอาหารเมนูข้าวและทำอาหารที่ยोगแจชอบ และหากวันใดที่คนหนึ่งคนใดไม่อยู่ อีกฝ่ายจะนำอาหารที่มีอยู่ในตู้เย็นมารับประทานโดยการนำมาใส่รวม ๆ กันเพื่อประทังท้องเท่านั้นซึ่งयोगแจเปรียบว่าเป็น “อาหารสุนัข” จึงกล่าวได้ว่า การที่ได้อาศัยในบ้านกับคนที่รัก เป็นสิ่งที่สามารถเติมเต็มความสุขให้กับตัวละครทั้งสองตัวละคร และการขาดคนหนึ่งคนใดไปจะเป็นสิ่งที่ลดทอนความสุข และความสมดุลภายในบ้าน

7. ตัวละคร ฮันจ็อนกับการสร้างนิยามของคำว่า “บ้าน”

ตัวละครจ็อนมีคุณลักษณะสำคัญที่ทำให้เขาเป็นศูนย์กลางของเรื่องราวในละคร “Full House” ด้วยคุณลักษณะของจ็อนทำให้เธอเป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจ ให้ทั้งสี่ยองแจ และยูมินฮุก ต่างก็มีความฝันที่จะมี “บ้าน” ซึ่งเติมเต็มความสุขในชีวิตของตนเอง ทั้งที่ตัวละครทั้งสองมีคุณลักษณะคล้ายกันคือ เป็นผู้ชายในอุดมคติที่ผู้หญิงส่วนใหญ่ใฝ่ฝัน ขณะที่ตัวละครจ็อนเป็นเพียงผู้หญิงธรรมดา แต่เธอมีคุณลักษณะเฉพาะคือมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความจริงใจ มีความเป็นนักสู้ และมีอารมณ์ขัน ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ ไม่เพียงแต่ทำให้ทั้งสี่ ยองแจและมินฮุก ต่างก็ต้องการให้เธอมาเติมเต็มความสุขภายในบ้านเท่านั้น แต่จ็อนยังเป็นสะพานที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง ยองแจและครอบครัวของยองแจ ซึ่งขาดหายไปนาน

จากเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง Full House สามารถอธิบายได้ว่าเรื่องเล่าดังกล่าวเกิดจากความสัมพันธ์คู่ตรงข้ามกัน 3 คู่ (Binary opposition) ตามแนวคิดของเกรมาส ได้แก่ ผู้แสวงหา-สิ่งแสวงหา ผู้ช่วยเหลือ-ผู้ขัดขวาง และผู้ให้-ผู้รับ ดังปรากฏตาม ผังแสวงหา (Quest Model) ของ เอ.เจ.เกรมาส (ฟาริส, 2013, p. 40) ดังนี้

ภาพที่ 4. ผังแสวงหา (Quest Model) ของ เอ.เจ.เกรมาส (ฟาริส, 2013, น. 40)

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้แสวงหาและสิ่งที่แสวงหา ทำให้เกิดความสัมพันธ์หลักในแนวตั้ง ทั้งตัวละครยองแจและจ็อนคือผู้แสวงหา ส่วนสิ่งที่แสวงหาในที่นี้อาจหมายถึงความสุขและความรักในครอบครัว ความสัมพันธ์นี้เป็นแกนหลักที่ขับเคลื่อนการดำเนินเรื่องจากต้นไปจนจบ นอกจากนี้ ยังมีความสัมพันธ์คู่ที่ส่งผลต่อเรื่องเล่าในละครชุดนี้คือ

ความสัมพันธ์ของผู้ช่วยเหลือ-ผู้ขัดขวาง ได้แก่งี้ฮวอนและมินฮุก ในส่วนตัวละครฮี้วอน เธอพยายามขัดขวางความรัก แต่ท้ายที่สุด เธอแสดงบทบาทของเพื่อนที่จริงใจทำให้ยอมแพ้ รู้ใจตนเองและตามจีอินเพื่อไปปรับความเข้าใจในที่สุด ส่วนมินฮุก ก็เป็นผู้ที่ขัดขวางความรักของยองแจและจีอินเช่นกัน แต่เขาคือผู้ช่วยเหลือทำให้จีอินได้เป็นนักเขียนได้ตั้งฝัน และทำให้เธอก้าวเข้ามามีบทบาทในฐานะผู้เขียนบทและมีอำนาจทางเศรษฐกิจ ทำให้ทั้งสองคนได้รับสิ่งที่ทั้งสองคนปรารถนา นั่นคือ ความสุข ความรักในครอบครัว ภายในบ้าน “Full House”

หากพิจารณาตามผังแสงหา อาจกล่าวได้ยองแจและจีอิน ต่างเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ ยองแจได้พบกับบ้านที่เขาใฝ่ฝัน อีกทั้งได้รับความสุขจากครอบครัวของตนเองซึ่งเคยมีความบาดหมาง โดยมีตัวละครจีอิน เป็นผู้เชื่อมความสัมพันธ์นั้นให้กลับมาอีกครั้ง ส่วนจีอินได้พบกับความรักจากครอบครัวของยองแจ ในฐานะที่เธอกำพร้าพ่อ ความรักจากครอบครัวของยองแจ จึงมาเติมเต็มสิ่งที่ขาดหาย การไปมาหาสู่ระหว่างจีอินกับครอบครัวของยองแจ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวของยองแจและยองแจพัฒนาขึ้นตามลำดับกล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างยองแจและครอบครัวกลับมาเริ่มต้นอีกครั้งในพิธีแต่งงานของทั้งสองคน แม้ในระยะเริ่มต้นจะเป็นเพียงการทำหน้าที่ของพ่อแทนพ่อของจีอินในพิธีแต่งงานทั้งสองคน เพราะพ่อของจีอิน ไม่มีชีวิตอยู่แล้วก็ตาม จากจุดเริ่มต้นแสดงให้เห็นว่าการรวมกันระหว่างสองครอบครัวเป็นสิ่งที่เติมเต็มซึ่งกันและกัน เนื่องจากการปรากฏของพ่อในพิธีแต่งงานซึ่งหน้าที่ของเขามีรอยยิ้ม แสดงถึงความรู้สึกมีความสุขที่ได้ทำหน้าที่พ่อเพื่อยองแจ โดยมีจีอินเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ที่ขาดหายไปนานระหว่างพ่อและยองแจ ส่วนจีอินก็รู้สึกอบอุ่นกับครอบครัวของยองแจ ที่เธอได้มีผู้ทำหน้าที่พ่อในวันสำคัญของเธอ ในเวลาต่อมาบาดแผลระหว่างยองแจและครอบครัวได้รับการเยียวยา จากบ้านที่ทุกคนต่างอยู่ในความเจียบ ซึ่งสะท้อนว่าผู้อาศัยต่างมีเรื่องราวที่ไม่สามารถสื่อสารกันได้ กลายเป็นบ้านที่ทุกคนมีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะจากการขับเคลื่อนของตัวละครจีอิน ทั้งการไปมาหาสู่ระหว่างบ้านตนเองกับบ้านของครอบครัวของยองแจ ทั้งที่ยองแจ ไม่เคยมีเวลาให้กับครอบครัวเขาเลย การทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ ทำสวน เล่นไฟ ทำอาหาร ที่สามารถทำให้

ทุกคนในครอบครัวรวมตัวกันได้ แต่สิ่งที่สำคัญสะท้อนให้เห็นว่าจีอินได้ทำลายกำแพงระหว่างครอบครัวที่เคร่งจารีต คือ การเต้นเพลง “หมีสามตัว” ต่อหน้าครอบครัวของยองแจ ทั้งที่การเต้นของจีอินอาจเป็นสิ่งที่ดูไม่เหมาะสมและเกินความคาดหมายของครอบครัวของแจ แต่ความน่ารักของจีอินกลับทำให้พ่อของยองแจ มีความสุขและปรบมือให้เธอด้วยความจริงใจ ทั้งที่โดยปกติเขามักเคร่งขรึมและเก็บความรู้สึก จึงกล่าวได้ว่า คุณลักษณะของจีอิน สามารถทำลายกำแพงจารีตระหว่างครอบครัวทำให้ความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดภายในบ้าน พัฒนาไปสู่การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัว จนในที่สุดยองแจและครอบครัวสามารถสนทนารอยร้าวที่มีมายาวนานได้ด้วยการที่ยองแจยอมขอโทษครอบครัวเพราะคำขอร้องของจีอิน

เพลง “หมีสามตัว” เป็นเพลงที่สะท้อนภาพของตัวละครจีอิน ว่ามีลักษณะร่าเริง และน่ารักเหมือนหมีในเนื้อเพลง ทำให้คุณย่าของยองแจเรียกเธอว่า “ยัยหมีสามตัว” การที่คุณย่าเรียกเธอว่า “ยัยหมีสามตัว” อาจมีนัยยะหมายถึง จีอินเป็นภาพแทนของผู้หญิงที่เป็นศูนย์กลางความรักและความผูกพัน เนื้อหาของเพลงเกี่ยวกับครอบครัวหมีซึ่งประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก ซึ่งใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข เพลงนี้ไม่เพียงสร้างความสุขให้กับครอบครัวของยองแจ จนกระทั่งพ่อของยองแจ ซึ่งมีอาชีพเป็นหมอและมีลักษณะเคร่งขรึม หรือคุณย่าซึ่งเป็นผู้ที่ยึดมั่นในขนบประเพณีดั้งเดิมยอมรับในตัวเธอ แต่เพลงนี้ยังเป็นเพลงที่ยองแจใช้เพื่อจ้องจีอิน ในเวลาที่เธอโกรธยองแจด้วยการร้องและเต้นต่อหน้าจีอิน เขายอมทำทั้งที่เป็นสิ่งที่ทำลายภาพลักษณ์ของเขาในฐานะดาราตึงสะท้อนให้เห็นว่า จีอินมีอิทธิพลต่อชีวิตของยองแจอย่างมาก ทำให้เขายอมเปลี่ยนแปลงตนเองจากเดิมเป็นคนที่มีลักษณะเย่อหยิ่ง ขี้หงุดหงิด ชอบเก็บตัว กลายเป็นคนตลกและร่าเริง

ความสัมพันธ์ของยองแจและจีอิน ซึ่งค่อย ๆ พัฒนาไปสู่ความรัก ทำให้สถานะของจีอินเปลี่ยนฐานะจาก “คนใช้” กลายเป็น “คู่รัก” ทำให้เกิดการต่อรองเรื่องบทบาทและหน้าที่ระหว่างยองแจและจีอิน จากเดิมจีอินมีภาพของ “คนรับใช้” ทำให้จีอินต้องรับฟังแต่คำสั่งของยองแจ เพื่อให้ทำงานบ้าน แม้บางครั้งคำสั่งดังกล่าวไม่สมเหตุสมผล แต่เธอไม่มีสิทธิ์ต่อรอง เป็นการสะท้อนให้เห็นภาพของครอบครัวในแบบดั้งเดิม ซึ่งสตรีต้องรับฟังเพียงคำสั่งของบุรุษ แม้ว่าจะเต็มใจหรือไม่ก็ตาม เพราะเธอคิดว่างานเหล่านี้เป็น

“หน้าที่” ของเธอ ต่อมาในบางครั้งคราวจีอีนมีสิทธิ์ออกคำสั่งและกลายเป็น “เจ้านาย” การที่เธอมีสิทธิ์ออกคำสั่งเนื่องจากยองแจเริ่มรักเธอ และไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยขาดเธอ ทำให้เขายอมทำตามคำสั่งของจีอีน แต่ในที่สุด เมื่อความสัมพันธ์ของทั้งสองคนกลายมาเป็น “คู่รัก” ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเป็นความปรารถนาที่ตรงกัน และทั้งสองคนสามารถหลีกภัยกำแพงที่ปิดกั้นระหว่างกันได้ ทำให้บทบาทและหน้าที่ภายในบ้านเปลี่ยนไป ภาพที่ปรากฏในละครคือทั้งสองคนต้องช่วยเหลือกัน และแบ่งงานกันทำด้วยความสมัครใจ จึงกล่าวได้ว่าพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ของทั้งสองคนทำให้ “บ้าน” กลายเป็นบ้านในอุดมคติ เนื่องจากผู้อาศัยมีความรัก ความเข้าใจและเกื้อกูลกัน

ส่วนลักษณะตัวละครมินซุก คล้ายกับยองแจเนื่องจากทั้งสองคนมีลักษณะที่สาว ๆ หมายปอง ซึ่งมินซุกได้นิยามตัวเองว่า “หน้าตาดี มีความสามารถ ฐานะดี” แต่ความสัมพันธ์ระหว่างมินซุกกับจีอีน จะมีลักษณะที่แตกต่างกันกับยองแจ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก เนื่องจากมินซุก มักให้เกียรติจีอีน พุดจาอ่อนโยน และช่วยเหลือจีอีนเสมอ ภาพของตัวละครมินซุกเป็นผู้ชายที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งต่างกับตัวละครจีอีน ซึ่งไม่ใช่ผู้หญิงเก่ง หรือมีภาพลักษณ์เหมือนผู้หญิงคนอื่น ๆ ที่มินซุกเคยพบมา อาทิ จีอีนไม่ใช่นักเขียนฝีมือดี แต่มินซุกพยายามจะสอนให้เธอได้กลายเป็นักเขียนให้ได้ตามที่เธอฝัน การที่มินซุกเป็นนักธุรกิจระดับแนวหน้า ซึ่งเวลาของเขาเป็นเงินเป็นทอง และมักไม่มีเวลาให้กับใคร แต่กลับมีเวลาให้กับจีอีนทุกครั้งทีจีอีน ต้องการความช่วยเหลือ และมีเวลาที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ กับจีอีน เนื่องจากจีอีนทำให้มินซุก มีความสุขทุกครั้งที่ได้อยู่ใกล้เธอ จากการเปรียบเทียบลักษณะของตัวละครมินซุก และยองแจ อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใด ก็ปรารถนาความสุขในชีวิต ซึ่งบางครั้งความสุขที่ปรารถนาอาจเป็นเพียงสิ่งที่เรียบง่ายซึ่งจะสามารถเติมเต็มความสุขในชีวิตของตนเองได้ ทั้งสองตัวละครต่างปรารถนาจะมี “บ้าน” ที่เติมเต็มความสุขให้กับชีวิต โดยมีตัวละครจีอีน คือแรงบันดาลใจให้เขานึกฝัน

ตัวละครมินซุกมีลักษณะคล้ายยองแจอีกประการหนึ่งคือ ไม่มีครอบครัวที่อบอุ่น และไม่มีเพื่อนรู้ใจที่เติมเต็มความสุขให้กับชีวิต ในส่วนของมินซุก เขามาจากครอบครัวนักธุรกิจ และอาศัยอยู่ต่างประเทศซึ่งทุกคนต่างมีภารกิจที่รัดตัว ทำให้มินซุกต้องใช้ชีวิตลำพัง แม้กระทั่งในวันเกิดของตนเองมินซุกเขาก็ต้องการใช้เวลากับจีอีนเท่านั้น เพราะ

จีอินคือคนเดียวที่จะทำให้ชีวิตของเขามีรอยยิ้ม ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้มินฮุกพร้อมที่จะสู้เพื่อให้จีอินรักและยอมผัดใจกับยองแจ ทั้งที่เคยคบกันมาตั้งแต่ในวัยเด็ก การที่ทั้งมินฮุกและยองแจต่างรู้สึกว่าเขาไม่สามารถขาดจีอินได้ เพราะจีอินสามารถทำให้ “บ้าน” ของทั้งสองเปลี่ยนจาก “บ้าน” ที่มีบรรยากาศเย็บเบงหา กลายเป็น “บ้าน” ที่มีบรรยากาศที่อบอุ่นและสดใส ดังประโยคที่มิน ฮุกกล่าวขอแต่งงานกับเธอที่ว่า “จีอิน ที่เรากินข้าวด้วยกัน ตีหม้อด้วยกัน พุดคุยกัน หัวเราะให้กันแบบนี้คุณคิดว่ายังไปบ้างถ้าจะเป็นแบบนี้ทุกวัน” คำกล่าวขอแต่งงานของมินฮุกสะท้อนว่าสิ่งสำคัญสำหรับมินฮุกไม่ใช่ชื่อเสียงหรือเงินทอง แต่คือการได้มีชีวิตคู่ในบ้านที่อบอุ่นโดยมีจีอินเป็นผู้เข้ามาเติมเต็มความสุขในบ้านเท่านั้น

ตัวละครจีอินสร้างแรงบันดาลใจให้ทั้งตัวละครมินฮุกและยองแจ ต่างให้คำนิยามหนึ่งของคำว่า “บ้าน” คือ สถานที่ที่ปลอดภัยและสถานที่ที่รัก การแสดงออกของทั้งสองตัวละครต่อจีอิน สะท้อนว่า ทั้งสองคนปรารถนาที่จะปกป้องจีอินในช่วงเวลาที่จีอินมีความทุกข์และพร้อมที่จะทำให้บ้านเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับจีอิน ดังเห็นได้จากประโยคของยองแจกล่าวกับจีอินว่า “ฉันอยากอยู่กับเธอ ปกป้องเธอ” ประโยคดังกล่าวเป็นการสะท้อนเจตนาารมณ์ของยองแจ และยองแจได้ปฏิบัติต่อจีอิน ตามเจตนาารมณ์ของเขาตลอดมาทั้งที่ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนไม่ราบรื่นมาตั้งแต่ช่วงแรก กล่าวคือยองแจจะดูแลจีอิน ในทุกครั้งในยามที่เธอเจ็บป่วย แม้ยองแจอาจไม่กล้าแสดงออกอย่างชัดเจนจนจีอินรู้สึกน้อยใจและเสียใจ แต่การปฏิบัติของเขาต่อจีอินในวันที่เธอเจ็บป่วยสะท้อนความรู้สึกที่แท้จริงของเขามีต่อจีอิน และแม้ในวันที่ยองแจตัดสินใจจะออกจากบ้านไปเพื่อไปดูแลฮวีอน เนื่องจากความผูกพันตั้งแต่ในวัยเด็กที่ทำให้เขาไม่สามารถทิ้งฮวีอนได้ แต่เขาก็ห่วงสุขภาพของจีอิน พยายามชวนจีอินออกกำลังกายในยามเช้าเพื่อให้เคยชินกับการออกกำลังกายซึ่งจะทำให้เขามีสุขภาพแข็งแรงในวันที่ยองแจไม่อยู่กับเธอแล้ว ในส่วนสถานการณ์ของมินฮุกเขาสามารถตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าเขาจะดูแลจีอินไม่ให้เธอต้องพบกับความรู้สึกเจ็บปวดหรือเสียใจ ในวันที่จีอินนอนพักที่บ้านของมินฮุก เพราะเธอมีอาการไข้และเสียใจจากการกระทำของยองแจ ภาพของจีอินในบ้านของเขาวันนั้นทำให้เขามั่นใจว่าเขามีความรู้สึกที่แท้จริงอย่างไรต่อจีอินและพร้อมจะแย่งเธอมาจากยองแจโดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ของเขากับยองแจที่มีมาตั้งแต่เด็ก

อาจกล่าวได้ว่าตัวละครจีอินมีความหมายต่อทั้งมินฮุกและยองแจเป็นอย่างมาก ดังที่จีอินกล่าวกับยองแจว่า “เห็นมั้ยล่ะสำหรับคุณฉันเป็นแค่หม้อหุงข้าว แต่กับคนอื่นฉันเป็นของขวัญสำหรับเค้าเชียวนะ” การที่จีอินกล่าวข้อความข้างต้นกับยองแจ เป็นการแสดงความรู้สึกน้อยใจและรู้สึกไร้วัยตนในสายตาของยองแจ ส่วนคำว่า “คนอื่น” ที่จีอินกล่าวถึงคือมินฮุก ซึ่งโดยปกติมินฮุกมักจะแสดงความรู้สึกกับจีอินอย่างตรงไปตรงมาตรงข้ามกับยองแจซึ่งมักปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงที่มีต่อจีอิน การที่ยองแจเปรียบเธอกับ “หม้อหุงข้าว” อาจมีนัยยะแฝง เนื่องจากจีอิน มีหน้าที่ทำอาหารให้กับยองแจ ซึ่งยองแจให้ความสำคัญกับการทำอาหารเป็นอย่างมาก เพราะเขาชอบรับประทานข้าวและอาหารเกาหลีมากกว่าอาหารตะวันตกและอาหารประเภทอื่น จากเนื้อเรื่องมักมีบทสนทนาเกี่ยวกับการเตรียมอาหารให้ยองแจ ซึ่งยองแจย้ำเสมอว่าเขาจะรับประทานข้าวเท่านั้น ไม่รับประทานขนมปังยกเว้นวันที่มีงานยุ่งจริง ๆ จึงจะยอมรับประทานอาหารประเภทอื่นที่ไม่ใช่ข้าว การเปรียบเทียบจีอินเสมือน “หม้อหุงข้าว” อาจสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อจีอินว่าเขาไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่มีจีอิน เช่นเดียวกับที่เขาไม่สามารถดำรงชีวิตได้โดยที่ไม่รับประทานข้าว ซึ่ง “ข้าว” ถือเป็นอาหารหลักของชาวเกาหลี เป็นสัญลักษณ์ของความรุ่งเรืองและเป็นพืชผลที่ชาวเกาหลีเพาะปลูกมายาวนานนับพันปีและมีเรื่องราวทางประวัติศาสตร์มากมายที่เกี่ยวข้อง การให้ความสำคัญกับ “ข้าว” เป็นการสะท้อนวัฒนธรรมการรับประทานของชาวเกาหลีผ่านเรื่องราวความรักของยองแจและจีอิน ซึ่งสำหรับชาวเกาหลีเชื่อว่า “อาหารและยาเติบโตมาจากรากเดียวกัน ดังนั้นไม่มียาชนิดใดจะดีไปกว่าอาหาร” (Sallegue, 2022) จากความเชื่อดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการรับประทานอาหารที่ดีไม่เพียงแต่ทำให้ร่างกายแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังทำให้จิตใจและอารมณ์มั่นคง จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพตัวละครจีอินมีความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมเกาหลีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่หล่อเลี้ยงให้ชาวเกาหลีดำรงชีวิตอย่างสมดุลมาตั้งแต่ยุคอดีตจนถึงปัจจุบัน

8. สรุป

ละครชุด “Full House” นำเสนอภาพบ้านในรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบมินิมอลซึ่งกลายเป็นกระแสวัฒนธรรมเกาหลี ทำให้ผู้ชมได้ร่วมหาความหมายของบ้านในฝัน แต่สิ่งสำคัญที่ปรากฏในบ้านคือความรักของผู้อยู่อาศัย ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ผู้อาศัยร่วมกันทำให้บ้านเป็นพื้นที่ส่งต่อความสุขของทุกคนในครอบครัว บ้านที่มีความสุขประกอบสร้างตัวตนของอันจี้ฮัน ให้เป็นผู้หญิงนักสู้ มองโลกในแง่ดี มีจิตใจเมตตาและมีอารมณ์ขัน คุณลักษณะของจี้ฮันมักสร้างความสุขให้กับคนรอบข้าง และทำให้เธอกลายเป็นสตรีผู้สร้างนิยามของคำว่า “บ้าน” ในแบบฉบับของเธอ เธอจึงเปรียบเสมือนภาพแทนของสตรีเกาหลียุคใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงภาพบ้านในแบบชนบทประเพณีดั้งเดิมกลายเป็นบ้านสำหรับคนยุคใหม่ ซึ่งสามารถผสมผสานวัฒนธรรมของคนทั้งสองรุ่นได้อย่างลงตัว

อย่างไรก็ตามแม้บทบาทของตัวละครเอกเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่ละครชุดดังกล่าวอาจเป็นการผลิตซ้ำบทบาทตามเพศของชายหญิงตามชนบทสังคม เนื่องจากผู้ชายเป็นผู้สร้างรายได้ เป็นผู้มีกำลังทางเศรษฐกิจ ส่วนหญิงเป็นผู้ทำงานบ้าน ดูแลบ้านเรือน ทำอาหาร

รายการอ้างอิง

ธัญญา สังขพันธานนท์. (2559). *แวนวอร์เรนคิต์ ทฤษฎีร่วมสมัย*. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์นาคร.

นันทิดา ดอกแก้ว. (2551). *บริบททางสังคมและบริบททางวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในละครซีรีส์เกาหลี เรื่อง สะดุดรักที่ปักใจ Full House*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).

ฟาริส โยธาสมุทร. (2565). *โครงสร้างของนิทานในวรรณคดีร้อยกรองสมัยอยุธยา*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

ArchDaily Team. (2021). *Less is More: Mies van der Rohe, a Pioneer of the*

Modern Movement. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.archdaily.com/350573/happy-127th-birthday-mies-van-der-rohe>

Kim, H. (2017). "Spoon theory" and the fall of a populist Princess in Seoul. *Journal Asian Study*, 76(4). 839-849.

Sallegue, Joy. (2022). *30 Essential things to know about Korean food culture*.

Retrieved October 1, 2022, from <https://heyexplorer.com/korean-food-culture/>

Received: October 14, 2022

Revised: November 16, 2022

Accepted: December 1, 2022